

Asılı Kalmışım Gökle Yer Arasında

– kul mehmet · 11 Haziran 2023

Asılı Kalmışım Gökle Yer Arasında

Hangi solmuş mevsimin solarak açan gülüsün
Ey mavi gözlüm açmadan soldun
Sözlerim dilimden çıkmadan kifayetsiz kalıyor
Hangi ayrılık tohumu esen sözcüklerin arasına saklanmışsın
Arayarak bulamıyorum seni
Hangi düşünce beni senden ayırdı
Hecelerle haber sal seherde
Gelip alayım seni benden ayıran o düşüncelerin arasından
Bu hangi ayın yılın asrın karanlık gecesidir
Doğuyor günüme
Gönlümün kıyısında ayak izlerin silinmiş
Hangi sahilin kumlarının altına saklanmışsın
Ey gülüm
Yankılanmıyor mu gülüm diyerek çıkan avazım
Duymuyor musun feryadımı
Çık ortaya saklanma artık
Bak her günüm matem havasında
Asılı kalmışım gökle yer arasında
Gel boynumdan boğazımdan çıkar bu yağlı organı
Gözlerinle sözlerin olsun yaralı yüreğime merhem
Sızım perde perde üstümde nefes alamıyorum
Gel kaldır bu simsiyah perdeleri üstümden
Aydınlık güneş ışığıyla beni seninle sarsın
Alsın fırtınalar beni sana getirsin
En korkunç kâbuslardan uyanayım
Al beni yüreğinin iklimine göm
Akıt gözyaşlarını üstüme yeniden yeşereyim
Hasretin alaz ateşlerinde yandım kül olacağım
Sönmeden beni at sabrın dergâhına da yanayım
İlik ilik sökülmüş bu gönlüm aşk ipliğiyle at bir dikiş
Bir güz sabahı seninle uyanayım
Mehmet Aluç